

คำพยาน

มอบไว้ในพระหัตถ์พระเจ้า

โดย เจอร์รี่ ไวท์

แปลโดย มินา

ครูฝึกบินได้นำผมและเครื่องบิน T33 ออกไปบนรันเวย์ รอรับคำสั่งให้ออกเครื่องได้พร้อมกับเครื่องลำอื่น ๆ ครั้งนี้เป็นการทดสอบครั้งสำคัญ ผมเพิ่งจะเป็นนักบินหน้าใหม่และต้องการเป็นนักบินประจำการของกองทัพอากาศสหรัฐอเมริกา ผมตัดสินใจว่าจะต้องทำให้ดีที่สุดและจะไม่ยอมผิดพลาดเลย ขณะจอดรอรับคำสั่งจากหอบังคับการนั้น ครูฝึกนั่งอยู่ข้าง ๆ คอยให้คำแนะนำและตรวจสอบขั้นตอนการบินของผม ผมจอดรอพร้อมที่จะนำเครื่องบินขึ้นสู่ท้องฟ้า ทันใดนั้นเองหัวเครื่องบินกลับเฉออกนอกเส้นทางเล็กน้อย ทำให้ผมพลาดโอกาสสำคัญ ถูกทิ้งห่างจากเครื่องบินลำนำหน้า

ขณะที่ทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า เราก็ต้องตกอยู่ในสภาวะอาการแปรปรวนเนื่องจากเครื่องบินลำที่อยู่ข้างหน้า ทำให้ต้องยกหัวเชิดขึ้น และตกในสภาพอันตราย เราเกือบตกลงมา ผมรู้สึกเกร็งไปหมดและตกใจมากตลอดเวลาบินในที่สุดผมไม่ผ่านการทดสอบครั้งนี้ หวันต่อมาผมก็ถูกปลดออกจากโครงการบินนี้

“ทำไม?”

ผมร้องทูลถามพระเจ้า แมรีภรรยาพยายามปลอบใจผม ขณะนั้นเราเพิ่งแต่งงานได้เพียงปีครึ่ง เราอธิษฐานด้วยกันและมอบอนาคตไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

เรารู้สึกประหลาดใจมากเมื่อต่อมาถูกส่งไปที่แหลมคานาเวอรอล ฐานทัพอากาศในรัฐฟลอริดา ในตำแหน่งหัวหน้าควบคุมส่วนหนึ่งของโครงการอวกาศ สิ่งนี้ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตของเรา ขณะที่อยู่ที่แหลมคานาเวอรอลนั้นรู้สึ่ว่าพระเจ้าทรงกำลังนำเราไปเป็นอาจารย์สอนในโรงเรียนนายทหารอากาศที่เมืองโคโลราโด สปริง มลรัฐโคโลราโด เพราะจะได้มีโอกาสเป็นพยานเรื่องพระเยซูคริสต์กับนักศึกษา การจะเป็นอาจารย์สอนได้นั้นผมต้องมีปริญญาโท ผมสมัครเรียนโท แต่ไม่ได้รับคำตอบจากโรงเรียน เรายังคงอธิษฐานต่อแต่ก็ไม่มีคำตอบใด ๆ

ต่อมา

ไม่คาดคิดมาก่อน ผมก็ได้รับเชิญให้ไปบรรยายกับเหล่าทหารชั้นนายพล เพื่อเตรียมการบรรยายผมแวะไปที่ศูนย์บัญชาการที่วอชิงตันดีซี ณ ที่นั่นผมจึงพบว่าเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งได้คงเรื่องการเรียนรู้ต่อของผมไว้ในลิ้นชัก เพราะผมยังประจำการที่แหลมคานาเวอรอลไม่ถึงสามปี ผมจึงไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียนต่อ แต่หัวหน้าฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้รับปากว่าจะเข้ามาจัดการให้เป็นพิเศษ แต่ผมปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่าผมเป็นคริสเตียน และไม่ต้องการให้ทำอะไรข้ามขั้นตอนจนต้องเสียระบบระเบียบ และได้มอบเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

หนึ่งเดือนต่อมาผมไปบรรยายตามที่ได้รับเชิญ เมื่อพูดเสร็จ มีนายพลท่านหนึ่งเดินมาหาผม และพูดว่า

“ผู้กอง คุณเคยคิดที่จะสอนในโรงเรียนนายทหารอากาศบ้างไหม ถ้าสนใจให้บอกผมก็แล้วกัน”
ผมถึงกับตะลึงพูดไม่ออก เพราะท่านผู้นี้คือผู้อำนวยการฝ่ายบุคคลของโรงเรียนนายทหารอากาศ! ต่อมาผมได้รับคำสั่งให้ไปศึกษาต่อปริญญาโท และภายหลังได้ไปสอนที่โรงเรียนนายทหารอากาศถึงหกปี

ตลอดเวลาที่ผ่านมา

พระเจ้าได้นำผมและแม่ริในการเผชิญกับอุปสรรคนานับประการ ทรงเปลี่ยนให้เป็นโอกาสดี ขณะที่เราตั้งใจในการเชื่อฟังและติดตามพระเยซูคริสต์ และให้เกียรติกับพระองค์ เราได้เห็นพระเจ้างรงนำเราในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมักจะเกินความเข้าใจและการควบคุมของเราเสมอ เราได้เห็นพระองค์ทรงเปิดประตู-ตอบคำอธิษฐานโดยตรงหรือไม่ก็ตาม พระประสงค์อันสูงส่งของพระองค์เราได้เชื่อฟังพระองค์ด้วยความขำเกรงและยอมจำนนเสมอ

แม้จนทุกวันนี้ เมื่อเราฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าเราจะเข้าหาพระวาระของพระองค์ แสวงหาพระองค์ด้วยการอธิษฐาน ขอคำปรึกษาจากเพื่อนผู้ที่รักพระเจ้า แล้วตัดสินใจเลือกโดยความเชื่อ (ดูพระธรรมสุภาษิต 3:5-6)

พระเจ้าไม่ทรงเคยทำให้เราต้องผิดหวังในพระองค์ พระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาเสมอ

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 46 ฉบับที่ 242 มกราคม - กุมภาพันธ์ 1995, หน้า 16.